

Manglir fiskimenn sleppa ikki til sjós.

Menn eru komnir av bygð til Tveroyri fyri at biðja um at sleppa at fiska, men av tí, at ovannað er, máttu teir fara heim aftur.

Hetta má av sonnum sigast at vera tung kom hjá fátækum, ognarleysum monnum.

„SMØRLÍKA...?
„Ja, ... vitaminir!!!

„Tapre barmhjertige Søstre“.

»Sinoppskornið« nr. 8 í ár hefur ein greinastubba við omanfyri nevndu yvirskrift. Her sigur katolski presturin Boekenooogen frá góðgerðum, tær sponsku nunnurnar royna at gera teim neyðar børnum í Spaniu.

Vit ivast ikki í, at hesar kvinnur gera eitt stórt arbeiði, ja, gera teirra ytarsta fyri at bjarga teim neyðar óskyldugu sponsku børnunum frá hungursdeyða og royna at livga teimum á ein og hvønn gjørligan hátt. Og tað vil allur heimurin takka teimum fyri.

Men gjøgnum greinina gongur ein andi, sum gevur fólk ta fatan, at fólkaflokksmenn eru sekir í, at hesi børn eru so illa fyríkomín. Orð sum »den røde Terrors værste Dage« benda tann vegin. Máramir, hinir villu mohamedansku krigsmennir, ja, sjálv teir gerast rørdir um hjartalurnar og royna at fjálga um børnini.

Nei, harri prestur, skriva ikki tilfíkar greinir í Føroyum; her norðuri í kuldanum hóska tær ikki. Minst til, at tann lagna, tær sponsku børnini nú eru undir, er skapt av »rebellum«, ið hava reist seg móti teirri lóg-ligu sponsku regeringini, nýtt landsins vápn og, ígjøgnum long áramát betalta, spanska herin til hina blóðigastu uppreisn, sum verðin hefur sæð, móti teirra fótlandi. Í hóslag við hesum monnum eru teir, ið standa á odda fyri kirkju í Spaniu, og undir liðuni á teimum koma Máramir av Afrika-strondum — teir, ið nýta til-takið: »vantrúgvandi hundar« um alt kristið fólk, og, so tykist tað, sum einki annað endamálið hava í Spaniu uttan at drepa, »hevna árundraðgamlan órætte«.

Fólkaflokksmenn eru ikki einglar, tað vita vit. Teir eru út-armaðir arbeiðarar, sum á lóg-ligan hátt vóru við til at vinna sær frælsi. At teir vilja verja hetta frælsið tá stórmanaliðið við völd og makt og morðvápn-um vil knekta teir, tað mátti tó verði ein sjálvfylgja.

Og hvussu hava uppreisnar-menn farið fram, tá teir hava tíkið ein bý: Arbeiðarar í tús-undvís stillaðir móti einum múri og skotnir. Munnu ikki nøkur fá av teirra børnum vera

NÝGGJA TESTAMENTI

Á FØROYSKUM

UMSETING AV VICTOR DANIELSEN

Verður at fáa eftir páskini í bókahandlunum.

Her í Havn fæst hon eisini hjá

Hans Joensen, Johs. Andreasen, Hansine Johannesen og í Skipshandlinum.

Á Bygdunum eftir nærri kunngerð á teim ymisku plássunum. Bókin verður at fáa í ymiskum bindum, bæði á indiappíri og vanligum pappíri. — Enn er hon bert at fáa í einum fyríbils-bindi fyri Kr. 1,25 eintakið.

Gevið eitt sindur til tey neyðstøddu børnini í Spaniu.

Hin føroyska nevndin, ið er stovnað til at hjálpa teim neyðstøddu sponsku børnunum, hefur fyri fyrst broytt sína upp-runaligu ætlan viðvíkjandi hjálpin, av tí at ferðar- og upphalds-loyvi er torført at útvega.

Nú vendir nevndin sær til Føroya fólks við teirri áheitan at lata nakað av peningi, sum skal verða nýttur til at keypa føroyskan klippfisk fyri til tey neyðstøddu børnini í Spaniu.

Vit geva hesum máli okkara besta viðmæli, og vit vilja fegin taka fmóti peningi, ið verður okkum sendur.

Hesi eru í nevndini:

Absalon Joensen, formaður í nevndini, H. A. Djurhuus, lærari, G. Boekenooogen, prestur, Chr. Lützen, yvirlærari, Poul Hansen, spanskur konsul, G. L. Samuelsen, blaðstjóri, Frú D. Hansen, J. H. Danbjørg, lærari, lögtingsmaður, Jacob Nielsen, skipari.

Gymnastikkframsýning

Tveroyra klubba
2. páskadag kl. 5.

Algonga: vaksín 1 kr. og børn 25 øyr.

Panting.

Tað verður her gjort kunnigt, at sorinskrivarin hefur góðkent, at eftirstøður av lögtingsskatti fyri 1936 og eldri eftirstøður, sum áður eru pantaðar til einkis, verða innheintaðar við panting.

Farið verður undir pantingina uttan aðra ávaring. — Í Havn verður byrjað 19 apríl í ár.

Løgtingskrivstovan, 20. mars 1937.

fmillum tey, sum nunnurnar megu taka sær av nú, um tey ikki skulu svøлта í hel.

Nei, harri prestur, skrivið tygum ikki ov nógv av slíkum í tygara blað, um tygum vilja vinna nakað fyri kirkju tygara her á landi.

Tíðindi.

Frelsens Hær.

Søndagens Møder:
Kl. 10¹/₂: Hellighedsmøde.
Kl. 2: Søndagsskole.
Kl. 8: Frelsesmøde.
Alle er velkomne.

K. F. U. M.

Søndag Kl. 8 Hjemligt Samvær.
Onsdag Kl. 8: Bibeltime.
Torsdag Kl. 5¹/₂: Mindsteafdelingen. Kl. 8. Ungdomsafdelingen.
Fredag Kl. 6¹/₂: Yngsteafdelingen.
Børnehaven er aaben hver Søndag.

Ein spurningur.

Vit hava fingið soljóðandi spurning:

»Ger so væl og sig mær, um foreldur ikki hava tann rætt yvirfyri børnum sínum, at tey kunnu selja hús sín, uttan at børnini hava nakað at siga hartil, og uttan at tey kunnu gera nøkur krøv galdandi um pening av søluni.«

Eín faðir.»

Okkum kunnugt kunnu foreldur gera við ognir sínar, hvat tey vilja, uttan at standa børnunum til svars fyri tað. Er annað av foreldrunum deytt, kann hitt eftirlivandi tó ikki avhenda nakað av búnum, uttan at børnini fáa sín part.

Hini neyðstøddu sponsku børnini.

Nakað herfyri varð sett ein nevnd at kanna líkindini fyri at koma teim av hinum blóðiga bardaganum í Spania neyðstøddu, óskyldugu børnunum til hjálpar. Ællanin var at royna at fáa fólk í Føroyum at taka

nøkur av hesum børnum til sín. Tað vísti seg við tekningina, at hjartalagði fyri hesi sak var gott, tí nærsagt úr hvørjari bygð komu boð um at fáa sponsk børn. Men tíverri hava víst seg at verið slíkir trupulleikar við hesum, at nevndin ið hvussu er fyríbils hefur verið neydd til at gingið frá síni ætlan og hefur kannað eftir einumhvørjum øðrum útvegi at veita hjálp. Teir í nevndini ætla nú at royna at útvega pening at keypa klippfisk fyri, ið sendast skal teim neyðstøddu sponsku børnunum.

»Føroya Social-Demokrate« vil fegin taka móti peningi til hetta endamáli.

Turkíhús í Sørvági oyðilagt av eldi.

Týsmorgunin um 5-tíðina vóðu Sørvingar varir við, at eldur var í pakkhúsinum hjá J. M. Olsen. — Pakkhúsið, ið stendur úti á Bakkanum, var gjort til turkíhús, men stóð júst tá hetta hendi at kalla tómt. Sproylan kom, og tveir mann-garðar stóðu frá sjónum og handaðu spannið við vatni til hana. Tað eydnaðist kortini ikki at fáa sløkt. Alt brann innan úr húsunum, bert teir naknu betonveggir stóðu eftir. Eldurin var farin at festa í skjoldurin á tí pakkhúsinum, ið næst stóð, men hetta varð skjótt sløkt. Lftið mannfólk er heima í Sørvági; men kvinnurnar arbeiða óføra døgliga. Hvussu eldurin er íkomin, veit eingin.

Framsýning.

Í gjár hevði sløydskúlin í Havn framsýning. Tað er næstan ótrúligt, hvat næmingarnir hava fingið av skafti av stórum og nýttugum tingum, mest møblum; men summir hava gingið á henda kvøldskúla í fleiri ár, og lærarin, Peter Poulsen, er góður snikkari, so lærdóm kunnu hesi fólk fáa góðan. Í ár er størsti parturin evnaður til úr træ, men nakað væl av strá- og sjógras-arbeiði er eisini.

Veitsla.

Leygarkvøldið í farnu viku hevði Sudurstreymoyar Javnað-arfelag veitslu. Veitslan byrjaði við borðhaldi, síðan varð sýndur sjónleikurin »Jákup Sibbis« eftir Hans Dalsgaard. Annars var musikkur, upplestar og dansur. Hildið varð á langt út á náttina. Eini 80—90 fólk vóru á hesi veitslu, sum má sigast var reiðiliga væl eydnað. — Royndar-leikur av sjónleikinum fór fram kvøldið fyri.

Nýggjur sjónleikur.

Í næsta blað byrja vit at prenta nýggjan sjónleik: »Í myrking«.

Eldur í skipi.

Leygarkvøldið um 11-tíðina sóu teir á Vestmannabátinum »Industry«, ið lá inni á Klakks-vík, at eldur var í umboð á

Tað verður hervið kunn-gjort slekti og vinfólki, at kæri faðir okkara

Magnus Sivart Simonsen

doyði langafriðgjadag. Jarð-arferðin verður frá kirkjuni kl. 2¹/₂ annan páskadag.

Børnini.

»John Bulle«, ið lá við Stangar-brúna. Eldur var í kahúttini, og skjótt stóð login upp gjøgnum stýrihúsið. Menninir, sum vóru í lugarinum, vóru av ongum, fyrr enn teir á »Industry« vóru komnir umboð og farnir undir at sløkka. Við reinsislanguni eydnaðist tað reiðiliga skjótt at fáa sløkt. Men tá var brennt o. u. ein hálvan tumma upp í dekkið og helt ígjøgnum panelið í stóðum. Menn halda eldin vera íkoman frá kabýssuni.

„Skálaberg“

kom ígjár undan Íslandi til Klakksvíkar við ca. 105 tonsun.

Drál?

Fyri nakað síðani mundi hent ein ólukkan á tí gamla vegnum uttanfyrri Rættará. Ein sykla rendi móti einum bili her. Kannað hefur verið eftir um-støðunum, og menn eru komnir ásamt um, at vegurin er alt ov smalur um svingið her, særliga tá ein hugar um, at vognstýr-arar, ið mótast her við vognnum sínum, ikki sjággja hvønnannan, fyrr enn ov seint er at bremsa. Byráðið hefur fyri nakað síðani fingið sær ræði yvir eini ál fram við vegnum við tí fyri eyga at breiðka hann — men harvið er tað vordíð. Miðvikudagin mundi aftur hent ein ólukkan her: Tveir bilir mótast, ein persónvognur og ein last-vognur. Tað var hopleyst fyri persónvognin, ið kom oman brekkuna at bremsa í hersluni, hann misti kanska nakað av ferðini, men fór samstundis eftir liðini, kom fastur í hin bilin og fekk tveir skermar skræddar av. Hesa ferð hendi einki stór-vegis óhapp; men um ikki nøkur ábót verður gjord her skjótt, má ein óttast fyri, at ikki allir sleppa so væl sum hesir. Tað eru eisini onnur stóð í Havnini, sum kunnu kallast lívsfarlig og krevja eina snara ábót.

„C. & M. Slater“

kom á Havnina í gjár. Veidan var 5000.

ALT MÁLARAARBEIÐI
VAKURT OG SERA HALDGOTT
TILBOÐ GEVAST
ANDR. MOURITZEN